

helst Kritik i den Anledning, selv om jeg i dette Tilfælde har været udenfor. Thi jeg mener, at det kan være fuldt berettiget, at en Minister under saadanne Forhold faar en saadan Tilladelse fra en engere Kreds. Jeg vil altsaa ikke udtale nogen som helst Kritik derover; jeg nævner det kun som en Kendsgerning, at den daværende Minister har søgt Berettigelse til at handle, som han har gjort, gennem en af denne snævrere Kreds, som Finansudvalget udgør, givende Tilladelse, og jeg mener, at i saa Henseende bære vi alle et Medansvar. Men da der er nogle Sider ved Sagen, som jeg mener bør oplyses, vil jeg tillade mig at nævne dem.

Jeg vil gerne vide — mulig er det en Fejl hos mig selv, at jeg ikke ved det —, om man forrige Aar har været paa det rene med, at Bankerne ikke hæftede alle for een og een for alle sammen med Staten i Spørgsmaalet om den Garanti, hvorom der var Tale. Efter Finansministerens Udtalelser synes det, at de kun hæfte hver for en Anpart, og bliver en hel Del af dem ude af Stand til at hæfte for, hvad de have paataget sig, maa der formentlig falde en yderligere Part paa Staten. Jeg vil dernæst bede oplyst, om det er rigtigt, hvad jeg har hørt fra forskellig Side, at der til disse Banker, som ere under en Art Administration, er knyttet Personer, som trække Lønninger efter en ret betydelig Maalestok, uden at deres Virksomhed egentlig har et saadant Omfang, at saadanne Lønninger til enhver Tid ere berettigede. Det er et Forhold, som jeg synes, der kan være Anledning til at tage under Overvejelse.

Jeg ønsker dernæst ogsaa oplyst, om det er rigtigt, hvad der er mig meddelt, at der for de Byggeforetagenders Vedkommende, som have været financierede f. Eks. af Detailhandlerbanken, foretages Udlejning af Lejligheder paa en Art pro forma-Kontrakter, hvori der betinges en højere Leje, end de paagældende Lejere i Virkeligheden betale. Skulde dette vise sig at være Tilfældet, forekommer det mig, at der var Anledning til at tage under nøje Overvejelse, om det er i sin gode Orden, at et saadant Forhold finder Sted. Det kan kun tjene til at vildlede og neppe gavne til nogen Side.

Dernæst ønsker jeg i Anledning af det Forhold, hvori Statsgældsdirektøren staar til den hele Sag og de forskellige Foretagender, i hvis Ledelse han dels har været og dels er inddragen, oplyst, hvorvidt der har været noget Forhold, hvori

denne hans Stilling kan have haft Indflydelse paa Afgørelser, der ere truffene, om han f. Eks. har deltaget i de Afgørelser, der have bragt Laanekassen i den uheldige finansielle Situation, hvori ogsaa den er kommen, og som have været Anledning til, at den ogsaa er inddragen under Statens Garanti. Jeg vilde nemlig betragte det som uheldigt, hvis det maatte vise sig, at denne Embedsmand har været delagtig i at tage Beslutninger om saadanne Transaktioner ved dette Pengeinstitut, der nu bagefter vise sig at have været i saa høj Grad risikable, at ogsaa dette Institut har maattet gaa ind under den samlede Garanti, som ydes af Staten og de forskellige Banker.

Jeg nævner alt dette eksempelvis, fordi jeg tror, det ikke bør unddrages en Undersøgelse. Det er muligt, at noget af det, som jeg har nævnet, er mindre Spørgsmaal, men ogsaa om de smaa Spørgsmaal mener jeg, det er rigtigt, at der bliver bragt fuld Klarhed til Veje. Jeg haaber, det ganske særlig vil ske, naar Bankkomitéen faar det Supplement, der nu er stillet den i Udsigt.

H. Nielsen: Den højtærede Finansminister gjorde i Lørdags opmærksom paa Forskellen mellem Sparsommelighed og Økonomi, idet han udtalte, at man meget vel kan være sparsommelig uden derfor at være økonomisk, og at hvis man vilde spare paa de Udgifter, som have til Formaal at fremme vort Erhvervsliv, saa vilde det vel være Sparsommelighed, men en daarlig Økonomi, og endvidere, at hvis man vilde spare paa de Udgifter, der skulle stille de uheldigst stillede i vort Samfund gunstigere i Kampen for Tilværelsen, saa vilde ogsaa det være daarlig Økonomi. Thi, fortsatte den højtærede Finansminister, det skal nok vise sig, at de Penge, man giver ud paa den Maade, ville komme tilbage til Statskassen med gode Renter. Jeg deler ganske disse Betragtninger fra den højtærede Finansministers Side, og noget lignende Udtalelser have vi jo hørt fra den højtærede Konseilspræsident, og nu, da det ærede Medlem fra Vraa (Thomas Larsen) nylig talte, fik vi at vide, at med Hensyn til de sociale Opgaver vilde man fremdeles gaa videre paa den Bane, man har betraadt. I Tilslutning hertil vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om vi i denne Samling fra Finansministerens Side kunne forvente forelagt et Lovforslag om en Forlængelse af Lov Nr. 90